

ЗАВЖДИ БУВАЄ ШКОЛА ПЕРША, АДЖЕ ОСТАННІХ ШКІЛ НЕМА

У МЛИНІВСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ №1 ВІДБУЛОСЯ РОДИННЕ СВЯТО

Де б не були ми, в близьких чи далеких світах, але дорога завжди вертає до рідного дому і до шкільного порога. "Школа рідна моя, школо перша моя, Млинівська школо перша моя!" – так звучала ніжно і, водночас, величаво пісня Алли Тросянчук і Любові Возняк, яка стала гімном нашої Альма матер. Гімном усіх, хто прийшов і хто не зміг прийти на велике родинне свято, вечір-зустріч "Від усієї душі", яке розпочалось першим із семи запланованих уроків, але з єдиною темою "Рід, родина, народ – безсмертні", в Млинівському центрі дозволя. До учнів – колишніх і нинішніх, сивочолих і юних, – звернувся директор школи Валерій Шинкар простими і теплими словами.

Заступник директора школи по навчально-виховній роботі Галина Гузак вручила листи-подяки батькам за зразкове виховання дітей. Було пошановано динас-

тій колишніх і нинішніх учнів Ходаків, Демидюків, Федоруків, Головатчиків, Токарів та інші родоводи, які з покоління в покоління живуть традиціями нашого шкільного братства. Цікавою була розповідь Любові Демидюк про те, як на початку двадцяти століття привіз у Млинів граф Ходкевич дві родини Демидюків і Захарчуків. Відтоді ведеться їх родовідна книга життя. А ще як святиню-оберіг бережуть вони вишити в далекій Тамбовсь-

кій губернії українську сорочечку.

Та хіба ж про всіх розкажеш?! На сцені тримались всі за руки: дідуся і бабусі, їх діти та діти їхніх дітей. Згадували шкільні роки, своє перше кохання, шанованих вчителів Лідію Миколаївну Трохимець, Євдокію Антонівну Шинкар, Віру Яківну Суглобову, Степана Андрійовича і Віру Михайлівну Вальчунів, Тетяну Харлампівну Глушко, Володимира Івановича Яковчука.

захисних вояків. Останнє, що запам'яталося Григорію із цієї масової бойни, це – пронизливий свист, оглушливий вибух і ніби ціла піщана гора звалилася на голову.

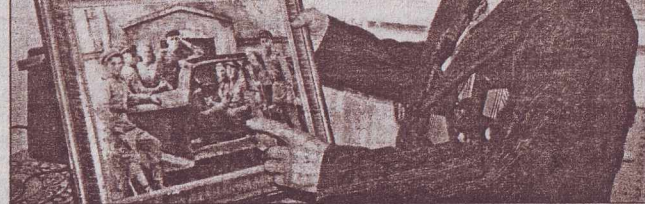
...Прийти до тямі допомогли чийсь голоси. Солдат відкрив очі, але тіла не побачив – усе було присипа-

І була радість від зустрічі з вчителькою хімії і біології Вірою Володимирівною Солдатюк, першою вчителькою Галиною Анатоліївною Лаговською, колишнім класним керівником Тетяною Іванівною Василюк. І знову спогади...

У вітторок у два тури тривало свято "Тато, мама і я – спортивна сім'я". Переможці були нагороджені дипломами. А це сім'ї Олега Покотила, Валерія Лободського, Романа Гришина, Миколи Ващука та Іванки Парфенюк, Віктора Пахолоюка, Сергія Семенюка, Олександра Танєєва.

А ще були Андріївські вечорниці, "Поле чудес", брейл-ринг.

А ще в програмі родинного дійства було свято "Шевченко в моїй родині". На виставці до цього свята

Г.С.Барков розглядає фото із сімейного альбому (є що згадати про фронтових побратимів).

вразив поживклий зошит, в якому у 1949 році колишній вчитель Іван Васильович Карабін переписував вірші Тараса Шевченка. Тоді йому було лише 17 років. Рано він пішов з життя, але, як святиню, береже рукопис дочка Тетяна Іванівна Токар. До речі, Тетяна Іванівна – велика майстриня живопису і різьби по дереву – подарувала школі портрет Великого Кобзаря, який виготовила разом зі своїм чоловіком Ярославом Ярославовичем, теж художником. Томик Кобзаря, подарований колишній десятикласниці Зінаїді Йосипівні Федіній, не одне десятиліття зберігається в її родині. Як велику духовну цінність приніс на виставку цю реліквію її онук Роман.

Крім того, у спортивному

залі відбувся турнір з волейболу, в якому взяли участь батьки. "Золото" у татусів з 3-А класу.

А віншував родинне свято концерт. Святий хліб на вишитому рушнику учні та вчителі вручили голові ради школи Анатолію Мартинюку, голові батьківського комітету Віталію Лотоцькому.

Дорога наша шкілька родинно! Прийми наше шанування. Хай у душах дітей проростають сонцедайні паростки вашого роду. Хай вітри краю рідного надихають на діла праведні і величні. Хай вода джерельна струменіє у ваших почуттях. Мудрість науки, тепло рідної школи несить, як святиню, кризь роки і долі.

Світлана СТЕЦЮК,
вчителька Млинівської
ЗШ №1.